

Nu te vindecă vreodată

Samoila

Te doboară golul
Care
Se ridică-n jurul tău
Într-o zi
Ca orișicare
Când iubești
Răpit de hău?
Hău-i hău,
Nu este vid,
Dacă nu mă crezi
Pe mine,
Poți să-ntrebi
Pe Euclid.
Lucruri multe
Sunt firești
Care, sigur,
Nu te ajută
Chiar de-ți vine
Să hulești
În procent
Sută la sută.
Dacă se întâmplă,
Totuși,
Să te lași în spaima firii,
Nu te agăța
Ființă
De momelile iubirii!
Vei fi aspru pedepsit
De cutumele lumești,
Asta...
Să te sature
Vere
De-obiceiul
Să iubești.
Că iubirea, ca iubire,
Nu te vindecă
Vreodată,
Pârjolește-n tine
Totul
Cu-o plăcere
Blestemată.